



DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

Strasbourg, den 11. marts 2014
(OR. en)

2011/0405 (COD)
LEX 1465

PE-CONS 126/1/13
REV 1

COEST 391
COMAG 124
PESC 1487
RELEX 1131
FIN 913
CADREFIN 353
DEVGEN 321
CODEC 2867

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING OM OPRETTELSE AF ET EUROPÆISK NABOSKABSINSTRUMENT

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) nr. .../2014

af 11. marts 2014

om oprettelse af et europæisk naboskabsinstrument

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 209, stk. 1, og artikel 212, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure,³ og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 11 af 15.1.2013, s. 77.

² EUT C 391 af 18.12.2012, s. 110.

³ Europa-Parlamentets holdning af 11.12.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 11.3.2014.

- (1) Ved denne forordning oprettes det europæiske naboskabsinstrument (ENI) som et af de instrumenter, der direkte støtter Den Europæiske Unions eksterne politikker. Den erstatter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1638/2006¹, som udløber den 31. december 2013.
- (2) I artikel 8 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) fastsættes bestemmelser om, at Unionen skal udvikle særlige forbindelser med sine nabolande med henblik på at skabe et område med velstand og godt naboskab, der bygger på Unionens værdier og er kendetegnet ved tætte og fredelige forbindelser baseret på samarbejde.
- (3) Inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik (ENP) tilbyder Unionen de europæiske naboskabslande et privilegeret forhold, der bygger på gensidig tilslutning til og fremme af værdier som demokrati og respekt for menneskerettighederne, retsstatsprincippet, god regeringsførelse og de markedsøkonomiske principper og en bæredygtig og inklusiv udvikling. Den fastlægger desuden, når det er hensigtsmæssigt, rammer for øget mobilitet og øgede mellemfolkelige kontakter, særlig gennem visumlempelses- og tilbagetagelsesaftaler og gennem visumliberalisering på ad hoc-basis.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1638/2006 af 24. oktober 2006 om almindelige bestemmelser om oprettelse af et europæisk naboskabs- og partnerskabsinstrument (EUT L 310 af 9.11.2006, s. 1).

- (4) Siden ENP blev lanceret, har den styrket forbindelserne med partnerlandene og medført mærkbare fordele for både Unionen og dens partnere, herunder igangsættelsen af regionale initiativer og støtte til demokratisering i det europæiske naboskabsområde. En række større ændringer i det europæiske naboskabsområde førte i 2011 til en omfattende strategisk revision af ENP. Revisionen sikrer bl.a. større støtte til partnere, der arbejder på at opbygge demokratiske samfund og gennemføre reformer i overensstemmelse med den incitamentbaserede tilgang (princippet om, at "flere reformer giver flere midler"), og princippet om "gensidig ansvarlighed", partnerskab med samfund og en mere differentieret og skræddersyet tilgang til de enkelte partnerlande. Denne forordning bør etablere klare forbindelser mellem rammerne for ENP og den støtte, der vil blive ydet i medfør af denne forordning.
- (5) Denne forordning bør støtte gennemførelsen af politiske initiativer, der har bidraget til at udforme ENP: det østlige partnerskab mellem Unionen og dens østlige nabolande, partnerskabet for demokrati og fælles velstand og Middelhavsunionen i de sydlige nabolande. Disse initiativer er alle strategisk vigtige og udgør lige betydningsfulde politiske rammer for uddybningen af forbindelser med og mellem partnerlandene på grundlag af principperne om gensidig ansvarlighed, fælles ejerskab og delt ansvar. Denne forordning bør også støtte gennemførelsen af regionalt samarbejde i hele det europæiske naboskabsområde, f.eks. inden for rammerne af politikken for den nordlige dimension eller Sortehavssynergien samt primært i tilfælde af grænseoverskridende samarbejde de eksterne aspekter af relevante makroregionale strategier.

- (6) Målene med denne forordning bør søges nået under passende inddragelse af de eksterne partnere, herunder civilsamfundsorganisationer og lokale myndigheder, i forberedelsen, gennemførelsen og overvågningen af EU-støtten, og under hensyntagen til betydningen af deres rolle. Denne forordning bør også støtte styrkelsen af civilsamfundsorganisationernes evne til at garantere effektiv national ansvarliggørelse og lokalt ejerskab og til at spille en fuldstændig rolle i demokratiseringsprocessen.
- (7) Denne forordning anerkender Den Russiske Føderations særlige status som både Unionens nabo og en strategisk partner i regionen.
- (8) Støtten inden for rammerne af både denne forordning og Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) bør ydes til programmerne for grænseoverskridende samarbejde mellem på den ene side medlemsstaterne og på den anden side partnerlandene og/eller Den Russiske Føderation ("andre lande, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde") langs Unionens ydre grænser for at fremme en integreret og bæredygtig regional udvikling og et integreret og bæredygtigt regionalt samarbejde mellem grænseområder, der støder op til hinanden, og en harmonisk territorial integration i hele Unionen og med nabolandene. For at sikre en effektiv gennemførelse af det grænseoverskridende samarbejde er det vigtigt at harmonisere procedurerne med procedurerne inden for rammerne af det europæiske territoriale samarbejde, når det er relevant.

- (9) Det er desuden vigtigt at fremme og lette samarbejdet mellem Unionen og dens partnere samt andre deltagende lande til deres fælles gavn, navnlig gennem den bedste og mest effektive samordning af de tildelte midler og en sammenlægning af bidragene fra interne og eksterne instrumenter fra Unionens budget, især til projekter vedrørende grænseoverskridende samarbejde og regionalt samarbejde, infrastrukturprojekter af interesse for Unionen, som involverer nabolande, og andre samarbejdsområder.
- (10) Territoriale enheder langs grænserne, der hører ind under lande i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), og de relevante territoriale enheder under de støttemodtagere, der er opført i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014^{1*}, bør ligeledes have mulighed for at deltage i det grænseoverskridende samarbejde. EØS-landenes deltagelse i programmerne for grænseoverskridende samarbejde bør fortsat være baseret på deres egne midler.
- (11) Det forventes, at de medlemsstater, partnerlande og andre deltagende lande, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde og i det regionale samarbejde, vil yde samfinansiering. Det vil styrke landenes ejerskab, øge de finansielle midler, der er til rådighed til programmerne, og gøre det lettere for lokale interessenter at deltage.
- (12) Med henblik på at harmonisere den terminologi, der anvendes i denne forordning, med den terminologi, som er anvendt inden for det europæiske territoriale samarbejde, bør gennemførelsesdokumenterne for programmerne for grænseoverskridende samarbejde kaldes fælles operationelle programmer.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 af ... om oprettelse af et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA II) (EUT L ...).

* EUT: Indsæt venligst nummeret i teksten samt datoen og publikationsreferencen fra EUT i fodnoten til forordningen i dok. PE-CONS 123/13 (2011/0404 (COD)).

- (13) Den støtte, der skal ydes til udviklingslandene blandt nabolandene inden for rammerne af ENP, bør være i overensstemmelse med målene og principperne for Unionens eksterne politikker, særlig dens udviklingspolitik og den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Overensstemmelsen med de eksterne aspekter af Unionens interne politikker og instrumenter bør ligeledes sikres.
- (14) Unionen bør tilstræbe den mest effektive anvendelse af de disponible midler, for at optimere virkningen af sin optræden udadtil. Dette bør ske ved hjælp af sammenhæng og komplementaritet mellem instrumenterne for Unionens optræden udadtil samt skabelse af synergier mellem ENI, andre instrumenter til finansiering af Unionens optræden udadtil og andre af Unionens politikker. Dette bør endvidere føre til gensidig styrkelse af de programmer, der udformes i henhold til instrumenterne til finansiering af Unionens optræden udadtil.
- (15) Den fælles EU-Afrika-strategi er relevant for forbindelserne med de nordafrikanske lande i Middelhavsområdet.
- (16) Unionen og dens medlemsstater bør forbedre sammenhængen, effektiviteten og komplementariteten, hvad angår deres respektive politikker for samarbejde med nabolandene. For at sikre, at Unionens samarbejde og medlemsstaternes samarbejde supplerer og styrker hinanden, er det hensigtsmæssigt at sikre en fælles programmering, hvilket bør ske, når det overhovedet er muligt og relevant. Der bør også sikres egentligt samarbejde og koordinering med andre donorer uden for Unionen.

- (17) EU-støtten i medfør af denne forordning bør principielt tilpasses de tilsvarende nationale eller lokale strategier og foranstaltninger i partnerlandene og, når det er relevant, også Den Russiske Føderations strategier og foranstaltninger.
- (18) Kommissionen bør sikre den mest effektive anvendelse af de disponible midler ved at anvende finansielle instrumenter, der giver en løftestangseffekt. Denne effekt kan øges ved at gøre det muligt at anvende og genanvende de midler, der er investeret og genereret via de finansielle instrumenter.
- (19) Bekæmpelse af klimaændringerne er en af de store udfordringer, Unionen står over for, og der er et pressende behov for en indsats på internationalt plan. I overensstemmelse med hensigtserklæringerne i Kommissionens meddelelse af 29. juni 2011 med titlen "Et budget for Europa 2020" om at øge den klimarelaterede andel af EU-budgettet til mindst 20 % bør denne forordning bidrage til at nå dette mål.
- (20) En stabil samarbejdsramme med nabolandene vedrørende energi og ressourcer, som er i tråd med Unionens bestemmelser for det indre marked, bidrager til at forbedre Unionens energi- og ressourcesikkerhed.
- (21) Ligestilling mellem kønnene, rettigheder for personer, der tilhører mindretal, og bekæmpelse af forskelsbehandling og uligheder udgør tværgående mål i forbindelse med alle de foranstaltninger, der gennemføres inden for rammerne af denne forordning.

- (22) I forbindelserne med sine partnere verden over bestræber Unionen sig på at fremme værdigt arbejde og social retfærdighed og ratifikationen og en effektiv gennemførelse af de internationalt anerkendte arbejdsstandarder, herunder udryddelse af børnearbejde, og multilaterale miljøaftaler.
- (23) Denne forordning fastlægger en finansieringsramme for dens anvendelsesperiode, som skal udgøre det primære referencegrundlag, jf. punkt 17 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning¹ for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure.
- (24) Unionens finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af forholdsmæssige foranstaltninger i hele udgiftscyklussen, herunder forebyggelse, påvisning og efterforskning af uregelmæssigheder, inddrivelse af tabte, uberettiget udbetalte eller ukorrekt anvendte midler og i givet fald indførelse af sanktioner. Disse foranstaltninger bør gennemføres i henhold til de gældende aftaler, der er indgået med internationale organisationer og tredjelande.

¹ EUT L C 373 af 20.12.2013, s. 1.

- (25) For at tilpasse EU-støtten i henhold til denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår ændring af listen over prioriteterne for EU-støtte i henhold til denne forordning og finansielle bevillinger alt efter programmernes art. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (26) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser.
- (27) Gennemførelsesbeføjelserne vedrørende flerårige fælles støtterammer, andre programmeringsdokumenter og gennemførelsesregler, der fastsætter detaljerede bestemmelser om gennemførelsen af det grænseoverskridende samarbejde, bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (28) Undersøgelserproceduren bør i princippet bruges til vedtagelsen af sådanne gennemførelsesretsakter henset til arten af disse gennemførelsesretsakter, navnlig deres politiske karakter, eller de finansielle følger heraf, med undtagelse af finansielt mindre omfattende foranstaltninger.
- (29) Der er i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014^{1*} fastsat fælles regler og procedurer for gennemførelsen af instrumenterne til finansiering af Unionens optræden udadtil.
- (30) Reglerne for, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) skal tilrettelægges og fungere er fastsat i Rådets afgørelse 2010/427/EU².

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 af ... om fælles regler og procedurer for gennemførelsen af instrumenterne til finansiering af Unionens optræden udadtil (EUT L ...).

* EUT: Indsæt venligst nummeret i teksten samt datoen og publikationsreferencen fra EUT i fodnoten til forordningen i dok. PE-CONS 130/13 (2011/0415 (COD)).

² Rådets afgørelse 2010/427/EU af 26. juli 2010 om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere (EUT L 201 af 3.8.2010, s. 30).

- (31) I europæiske naboskabslande, hvor tilpasningen til Unionens regler og standarder er et af de vigtigste politiske mål, er Unionen bedst placeret til at yde sin støtte i henhold til denne forordning. Visse specifikke former for støtte kan kun ydes på EU-plan. Medlemsstaternes overgangsrelaterede erfaringer kan også bidrage til reformernes succes i europæiske naboskabslande og til at fremme universelle værdier i det europæiske naboskabsområde.
- (32) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (33) Det er hensigtsmæssigt at afstemme anvendelsesperioden for denne forordning med anvendelsesperioden for Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013¹. Nærværende forordning bør derfor anvendes fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

¹ Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884).

AFSNIT I

MÅL OG PRINCIPPER

Artikel 1

Generelt formål og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning oprettes et europæisk naboskabsinstrument (ENI) med henblik på yderligere fremskridt i retning af et område med fælles velstand og godt naboskab mellem Unionen og de lande og områder, der er opført på listen i bilag I (i det følgende benævnt "partnerlandene"), ved at udvikle særlige forbindelser på grundlag af samarbejde, fred og sikkerhed, gensidig ansvarlighed og fælles tilslutning til de universelle værdier demokrati, retsstatsprincippet og respekt for menneskerettighederne i overensstemmelse med TEU.
2. EU-støtten i henhold til denne forordning skal anvendes til gavn for partnerlande og de områder, der er involveret i det grænseoverskridende samarbejde. Den kan også anvendes til fælles gavn for Unionen og partnerlandene.
3. EU-støtten i henhold til denne forordning kan også anvendes til at sætte Den Russiske Føderation i stand til at deltage i det grænseoverskridende samarbejde, i regionalt samarbejde med EU-deltagelse og i relevante flerlandeprogrammer, herunder i samarbejde på uddannelsesområdet, navnlig udveksling af studerende.

4. Unionen fremmer, udvikler og konsoliderer værdierne frihed, demokrati, menneskerettighedernes og de grundlæggende frihedsrettigheders universalitet og udelelighed, respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt princippet om lighed og retsstatsprincippet, som den bygger på, gennem dialog og samarbejde med tredjelande og under overholdelse af principperne i international ret. Finansiering i henhold til denne forordning skal derfor overholde disse værdier og principper samt Unionens forpligtelser i henhold til international ret, idet der tages hensyn til Unionens relevante politikker og holdninger.

Artikel 2

Specifikke mål for EU-støtten

1. EU-støtten i henhold til denne forordning skal fokusere på at fremme et udvidet politisk samarbejde, et velforankret og bæredygtigt demokrati, en gradvis økonomisk integration og et styrket partnerskab med samfund mellem Unionen og partnerlandene og særlig gennemførelsen af partnerskabs- og samarbejdsaftaler, associeringsaftaler og andre eksisterende og fremtidige aftaler samt i fællesskab aftalte handlingsplaner eller tilsvarende dokumenter.

2. EU-støtten i henhold til denne forordning sigter navnlig mod:
- a) at fremme menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, retsstatsprincippet og principperne om lighed og bekæmpelse af alle former for forskelsbehandling, at skabe et velforankret og bæredygtigt demokrati, at fremme god regeringsførelse, at bekæmpe korrupsion, at styrke den institutionelle kapacitet på alle niveauer og at udvikle et velfungerende civilsamfund, der omfatter arbejdsmarkedets parter
 - b) at sikre en gradvis integration på Unionens indre marked og et øget sektorsamarbejde og samarbejde på tværs af sektorer, bl.a. via en tilnærmelse af lovgivningerne og harmonisering af reglerne til EU-standarder og andre relevante internationale standarder og forbedret markedsadgang, herunder gennem vidtgående og brede frihandelsområder, hertil knyttet institutionsopbygning og investeringer, navnlig via fælles net
 - c) at skabe betingelserne for en bedre tilrettelæggelse af den lovlige migration og fremme af en velforvaltet mobilitet for mennesker, for gennemførelse af eksisterende eller fremtidige aftaler indgået i overensstemmelse med den samlede strategi for migration og mobilitet og for fremme af den mellemfolkelige kontakt, navnlig i forbindelse med kultur-, uddannelses-, erhvervs- og sportsaktiviteter

- d) at støtte en intelligent, bæredygtig og inklusiv udvikling i alle henseender, nedbringe fattigdom, herunder via udvikling af den private sektor og bekæmpe social udstødelse, fremme kapacitetsopbygningen inden for videnskab, uddannelse og især videregående uddannelse, teknologi, forskning og innovation, fremme den interne økonomiske, sociale og territoriale samhørighed, fremme udvikling af landdistrikterne og folkesundhed og støtte miljøbeskyttelse, klimaindsats og modstandsdygtighed over for katastrofer
- e) at fremme tillidsskabende foranstaltninger, godt naboskab og andre foranstaltninger, der er med til at skabe sikkerhed i alle dens former og forebygge og løse konflikter, herunder langvarige konflikter
- f) at øge det subregionale og regionale samarbejde og samarbejdet i naboskabsområdet samt det grænseoverskridende samarbejde.

3. Opfyldelsen af de specifikke mål i stk. 1 og 2 måles ved hjælp af især relevante, regelmæssige EU-rapporter om gennemførelsen af ENP; hvad angår stk. 2, litra a), d) og e), ved hjælp af de relevante indikatorer, der er fastsat af internationale organisationer og andre relevante organer; hvad angår stk. 2, litra b), c) og d), ved hjælp af omfanget af partnerlandenes tilpasning til Unionens retsfor skrifter i det omfang, det er relevant, og hvad angår stk. 2, litra c) og f), ved hjælp af en række relevante aftaler og samarbejdsforanstaltninger.

Indikatorerne til brug ved måling af opfyldelsen af de specifikke mål skal være foruddefinerede, klare, gennemsigtige og, hvor det er relevant, landespecifikke og målbare og bl.a. omfatte hensigtsmæssigt overvågede demokratiske valg, respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, et uafhængigt retsvæsen, samarbejde om spørgsmål vedrørende retlige anliggender, frihed og sikkerhed, omfanget af korruption, handelsmønstre, ligestilling mellem kønnene og indikatorer, der gør det muligt at måle de interne økonomiske forskelle, herunder beskæftigelsesniveauet.

4. EU-støtten i henhold til denne forordning kan også anvendes på andre relevante områder, når det er i overensstemmelse med de overordnede mål for ENP.

Artikel 3

Politisk ramme

1. Partnerskabs- og samarbejdsaftalerne, associeringsaftalerne og andre eksisterende eller fremtidige aftaler, der fastsætter bestemmelser om forbindelserne med partnerlandene, tilsvarende meddelelser fra Kommissionen, Det Europæiske Råds konklusioner og Rådets konklusioner samt relevante topmødeerklæringer eller konklusioner fra ministermøder med de partnerlande, der er omfattet af ENP, herunder i forbindelse med det østlige partnerskab og Middelhavsunionen samt Europa-Parlamentets relevante beslutninger, skal, idet ejerskabsprincippet skal overholdes, udgøre den overordnede politiske ramme for programmeringen og gennemførelsen af EU-støtten i henhold til denne forordning.

2. De vigtigste referencerammer for fastsættelsen af prioriteterne for EU-støtten i henhold til denne forordning og for vurderingen af fremskridt, jf. artikel 2, stk. 3, er: handlingsplaner og andre tilsvarende dokumenter udarbejdet i fællesskab som f.eks. associeringsdagsordenerne mellem partnerlandene og Unionen i bilaterale eller multilaterale formater, herunder, når det er relevant, inden for rammerne af det østlige partnerskab og ENP's sydlige dimension.
3. Hvis der ikke er indgået aftaler som fastsat i stk. 1 mellem Unionen og partnerlandene, kan der ydes EU-støtte i henhold til denne forordning, såfremt den findes egnet til at realisere Unionens politiske mål, og støtten programmeres på grundlag af disse mål under hensyntagen til det berørte lands behov.

Artikel 4

Differentiering, partnerskab og samfinansiering

1. EU-støtte i henhold til denne forordning, der ydes til hvert partnerland i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, litra a), er incitamentsbaseret og differentieret i form og størrelse under hensyn til alle nedenfor anførte elementer, der afspejler partnerlandets:
 - a) behov på grundlag af indikatorer som f.eks. befolkning og udviklingsniveau
 - b) tilslutning til og fremskridt med gennemførelsen af de i fællesskab aftalte politiske, økonomiske og sociale reformmål

- c) tilslutning til og fremskridt med opbygningen af et velforankret og bæredygtigt demokrati
- d) partnerskab med Unionen, herunder ambitionsniveauet for dette partnerskab
- e) absorptionskapacitet og de potentielle virkninger af EU-støtten i henhold til denne forordning.

Sådan støtte vil blive afspejlet i de flerårige programmeringsdokumenter, jf. artikel 7.

2. Efter vedtagelsen af programmeringsdokumenterne, jf. artikel 7, og med forbehold af de øvrige elementer, der er angivet i stk. 1 i nærværende artikel, vil andelen af disponible midler, der gives til partnerlande, primært blive tilpasset afhængigt af deres fremskridt med opbygningen og konsolideringen af et velforankret og bæredygtigt demokrati og gennemførelsen af de aftalte politiske, økonomiske og sociale reformmål i overensstemmelse med den incitamentbaserede tilgang.

For paraplyprogrammer for flere lande fastsættes andelen i overensstemmelse med de fremskridt, som partnerlandene gør med opbygningen af et velforankret og bæredygtigt demokrati, også under hensyntagen til deres fremskridt med at gennemføre aftalte reformmål, der bidrager til at nå dette.

Partnerlandenes fremskridt vurderes regelmæssigt, navnlig ved hjælp af fremskridtsrapporter under ENP, der omfatter tendenser sammenlignet med tidligere år.

Støtten kan tages op til fornyet overvejelse i tilfælde af alvorlig eller vedvarende regression.

3. Den incitamentsbaserede tilgang gælder ikke støtte til civilsamfundet, mellemfolkelige kontakter, herunder samarbejde mellem lokale myndigheder, støtte til forbedring af menneskerettighederne eller kriserelaterede støtteforanstaltninger. Sådan støtte kan forhøjes i tilfælde af alvorlig eller vedvarende regression.
4. Den incitamentsbaserede tilgang i denne forordning skal være genstand for regelmæssige drøftelser i Europa-Parlamentet og i Rådet.
5. EU-støtte, der ydes inden for rammerne af denne forordning, fastsættes principielt i partnerskab med støttemodtagerne. Partnerskabet inddrager eventuelt følgende interessenter i forberedelsen og gennemførelsen af samt kontrollen med EU-støtten:
 - a) nationale og lokale myndigheder, og
 - b) civilsamfundsorganisationer

herunder gennem høring og rettidig adgang til relevante oplysninger, der gør det muligt for dem at spille en væsentlig rolle i denne proces.

6. EU-støtten i henhold til denne forordning samfinansieres principielt af partnerlandene og andre deltagende lande ved hjælp af offentlige midler, bidrag fra støttemodtagerne eller andre kilder. Kravene om samfinansiering kan fraviges i behørigt begrundede tilfælde, og når det er nødvendigt for at støtte udviklingen af civilsamfundet og ikke-statslige aktører, navnlig mindre civilsamfundsorganisationer, uden at det berører overholdelsen af andre betingelser, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012¹.

Artikel 5

Sammenhæng og koordinering af donorforanstaltninger

1. Ved gennemførelsen af denne forordning sikres sammenhængen med alle områder af Unionens optræden udadtil samt med andre relevante EU-politikker. Med henblik herpå baseres de foranstaltninger, der finansieres inden for rammerne af denne forordning, herunder dem der forvaltes af Den Europæiske Investeringsbank (EIB), på de i artikel 3, stk. 1 og 2, nævnte dokumenter vedrørende samarbejdspolitikken samt på Unionens specifikke interesser, politiske prioriteter og strategier. Disse foranstaltninger overholder forpligtelserne i henhold til de multilaterale aftaler og de internationale konventioner, som Unionen og partnerlandene er parter i.
2. Unionen, medlemsstaterne og EIB sikrer sammenhængen mellem den støtte, der ydes inden for rammerne af denne forordning, og anden støtte, der ydes af Unionen, medlemsstaterne og europæiske finansieringsinstitutioner.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

3. Unionen og medlemsstaterne koordinerer deres respektive støtteprogrammer for at øge støttens og den politiske dialogs virkning og effektivitet og undgå overlappende støtte i overensstemmelse med de fastsatte principper for styrkelse af den operationelle koordinering på området ekstern bistand og for harmonisering af politikker og procedurer. Koordineringen indebærer regelmæssige høringer og hyppig udveksling af relevant information i de forskellige faser i støttecyklussen, særlig i marken. Fælles programmering gennemføres, når det er muligt og relevant. Når dette ikke er muligt, overvejes der andre ordninger, f.eks. delegeret samarbejde og overførselsordninger, med henblik på at sikre størst mulig koordinering.

Kommissionen aflægger rapport om fælles programmering med medlemsstaterne som led i den rapport, der omhandles i artikel 17 i forordning (EU) nr. .../2014*, og indarbejder henstillinger i tilfælde, hvor fælles programmering ikke blev opnået fuldt ud.

4. Unionen tager sammen med medlemsstaterne de nødvendige skridt, herunder høringer på et tidligt tidspunkt af programmeringsprocessen, til at garantere komplementaritet, en passende koordinering og et passende samarbejde med multilaterale og regionale organisationer og enheder såsom de europæiske finansieringsinstitutioner, internationale finansieringsinstitutioner, De Forenede Nationers særorganisationer, fonde og programmer, private og politiske fonde og donorer uden for Unionen.
5. De dokumenter, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2 og 3, henviser også så vidt muligt til andre EU-donorers aktiviteter.

* EUT: Indsæt venligst nummeret på forordningen i dok. PE-CONS 130/13 (2011/0415 (COD)).

AFSNIT II

VEJLEDENDE PROGRAMMERING OG TILDELING AF MIDLER

Artikel 6

Programmernes art

1. EU-støtten i henhold til denne forordning gennemføres ved hjælp af:
 - a) bilaterale programmer, der omfatter EU-støtte til et partnerland
 - b) flerlandeprogrammer, der vedrører udfordringer, der er fælles for alle eller en række partnerlande, på grundlag af prioriteterne for det østlige partnerskab og ENP's sydlige dimension og under hensyn til det arbejde, der er udført i forbindelse med Middelhavsunionen, og regionalt og subregionalt samarbejde, hovedsagelig mellem to eller flere partnerlande, herunder også inden for rammerne af den nordlige dimension og Sortehavssynergien. Dette kan omfatte Den Russiske Føderation i henhold til artikel 1, stk. 3
 - c) programmerne for grænseoverskridende samarbejde, der vedrører samarbejdet mellem på den ene side en eller flere medlemsstater og på den anden side et eller flere partnerlande og/eller Den Russiske Føderation ("andre lande, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde"), og som finder sted langs den del af Unionens ydre grænser, som de deler.

2. Prioriteterne for EU-støtte i henhold til denne forordning fastlægges i bilag II.
3. EU-støtten i henhold til denne forordning gennemføres i henhold til forordning (EU) nr. .../2014^{*}, og for de programmer, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 6, stk. 1, litra c), ligeledes i henhold til gennemførelsesbestemmelserne, der fastsætter de specifikke bestemmelser for gennemførelsen af det grænseoverskridende samarbejde som omhandlet i nærværende forordnings artikel 12.

Artikel 7

Programmering og vejledende tildeling af midler til de vejledende landeprogrammer og flerlandeprogrammer

1. De vejledende finansielle bevillinger til landeprogrammer fastsættes på grundlag af de kriterier, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1.
2. Hvad angår de lande, hvor de dokumenter, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, findes, vedtages en omfattende flerårig, fælles støtteramme i henhold til undersøgelsesproceduren, jf. artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. ...^{*}. Inden for den nævnte ramme:
 - a) ses der nærmere på de fremskridt, der gøres i forbindelse med den politiske ramme og opfyldelsen af tidligere aftalte mål, og der gøres status med hensyn til forbindelserne mellem Unionen og partnerlandet, herunder ambitionsniveauet for partnerlandets partnerskab med Unionen

^{*} EUT: Indsæt venligst nummeret på forordningen i dok. PE-CONS 130/13 (2011/0415(COD)).

- b) fastsættes mål og prioriteter for EU-støtten, hovedsagelig udvalgt blandt de prioriteter, der er medtaget i de dokumenter, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, og i partnerlandenes strategier eller planer, når disse strategier eller planer stemmer overens med den overordnede politiske ramme, og for hvilke Unionens regelmæssige vurderinger har vist, at der er behov for støtte
- c) angives de forventede resultater og
- d) fastsættes det vejledende finansieringsniveau opdelt per prioritet.

De vejledende finansielle bevillinger til hver fælles støtteramme tildeles i form af intervaller på højst 20 % af disse bevillinger.

Varigheden af den fælles støtteramme svarer i princippet til varigheden af de relevante dokumenter, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2.

3. Hvad angår de lande, hvor de dokumenter, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, i denne forordning ikke findes, vedtages et omfattende programmeringsdokument, der omfatter en strategi og et flerårigt vejledende program efter undersøgelsesproceduren i artikel 15, stk. 3, i forordning (EU) nr. .../2014*. I dette dokument:
- a) fastsættes en EU-indsatsstrategi på grundlag af en analyse af situationen i det pågældende land, dets forbindelser med Unionen og partnerlandenes strategier eller planer, når disse strategier eller planer stemmer overens med den overordnede politiske ramme

* EUT: Indsæt venligst nummeret på forordningen i dok. PE-CONS 130/13 (2011/0415(COD)).

- b) fastsættes målene og prioriteterne for EU-støtten
- c) angives de forventede resultater, og
- d) fastsættes det vejledende finansieringsniveau opdelt per prioritet.

De tilhørende vejledende finansielle bevillinger tildeles i form af intervaller på højst 20 % af disse bevillinger. Programmeringsdokumentet skal strække sig over et passende flerårigt tidsrum.

4. Hvad angår flerlandeprogrammerne, vedtages et omfattende programmeringsdokument, der omfatter en strategi og et flerårigt vejledende program efter undersøgelsesproceduren i artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. .../2014*. I dette dokument:

- a) fastsættes målene og prioriteterne for EU-støtten til regioner eller subregioner, idet de afspejler de prioriteter, som er fastlagt inden for rammerne af det østlige partnerskab eller Middelhavsunionen, hvor det er relevant
- b) angives de forventede resultater, og
- c) fastsættes det vejledende finansieringsniveau opdelt per prioritet.

De vejledende finansielle bevillinger til flerlandeprogrammer fastsættes på grundlag af gennemsigtige og objektive kriterier.

Programmeringsdokumentet skal strække sig over et passende flerårigt tidsrum.

* EUT: Indsæt venligst nummeret på forordningen i dok. PE-CONS 130/13 (2011/0415(COD)).

5. De dokumenter vedrørende den fælles støtteramme gennemgås om nødvendigt på ny, herunder i lyset af de relevante regelmæssige EU-rapporter og under hensyn til det arbejde, der er udført i de fælles organer, der er oprettet i henhold til aftalerne med partnerlandene, og kan revideres efter undersøgelsesproceduren i artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr..../2014^{*}. Programmeringsdokumenterne i stk. 2 og 3, tages op til fornyet overvejelse midtvejs i deres løbetid, eller når det måtte være nødvendigt, og kan revideres efter samme procedure.
6. For at lette gennemførelsen af den incitamentbaserede tilgang i artikel 4, stk. 2, afsættes et beløb på omkring 10 % af finansieringsrammen i artikel 17, stk. 1, til paraplyprogrammer for flere lande, som vil supplere de finansielle landebevillinger, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2 og 3. De relevante kommissionsafgørelser om oprettelse af de pågældende paraplyprogrammer angiver, hvilke lande der kan modtage tildelinger, idet de faktiske tildelinger fastsættes på grundlag af fremskridtene i retning af et velforankret og bæredygtigt demokrati og gennemførelsen af de aftalte reformmål, der bidrager til at nå dette mål.
7. Når det er nødvendigt mere effektivt at gennemføre foranstaltninger til fælles gavn for Unionen og partnerlandene på områder såsom tværnationalt samarbejde og fælles net kan midlerne inden for rammerne af denne forordning lægges sammen med midler i henhold til andre relevante EU-forordninger. I så tilfælde beslutter Kommissionen, hvilket fælles sæt regler der skal finde anvendelse på gennemførelsen.

^{*} EUT: Indsæt venligst nummeret på forordningen i dok. PE-CONS 130/13 (2011/0415(COD)).

8. Medlemsstaterne inddrages i programmeringsprocessen i overensstemmelse med artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. .../2014*. De medlemsstater og andre donorer, der har givet tilsagn om at programmere deres støtte i fællesskab med Unionen, involveres særlig tæt. Programmeringsdokumenterne kan eventuelt også omfatte deres bidrag.
9. Hvis medlemsstaterne og andre donorer har givet tilsagn om at programmere deres støtte i fællesskab, kan et fælles flerårigt programmeringsdokument erstatte den fælles støtteramme og de programmeringsdokumenter, der er omhandlet i stk. 3 og 4, på betingelse af, at det opfylder kravene i disse stykker.
10. I tilfælde af kriser eller trusler mod demokratiet, retsstatsprincippet eller menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder eller ved naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer kan der foretages en ad hoc-revision af programmeringsdokumenterne. Denne hasterevision skal sikre sammenhængen mellem EU-politikker, EU-støtte, der ydes inden for rammerne af denne forordning, og støtte, der ydes inden for rammerne af andre EU-instrumenter til finansiering af Unionens optræden udadtil. En hasterevision kan føre til vedtagelsen af reviderede programmeringsdokumenter. I så tilfælde sender Kommissionen de reviderede programmeringsdokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet til orientering senest en måned efter deres vedtagelse.
11. Enhver programmering eller revision af programmer, der finder sted efter offentliggørelsen af den midtvejsevalueringsrapport, der er nævnt i artikel 17 i forordning (EU) nr. .../2014*, skal tage hensyn til rapportens resultater og konklusioner.

* EUT: Indsæt venligst nummeret på forordningen i dok. PE-CONS 130/13 (2011/0415(COD)).

AFSNIT III

GRÆNSEOVERSKRIDENDE SAMARBEJDE

Artikel 8

Geografisk støtteberettigelse

1. Programmerne for grænseoverskridende samarbejde, som er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra c), kan fastsættes:
 - a) for landegrænser, der omfatter alle territoriale enheder svarende til niveau 3 i den fælles nomenklatur for statistiske regionale enheder (NUTS) eller tilsvarende langs landegrænser mellem medlemsstaterne og de andre lande, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde, med forbehold af eventuelle tilpasninger, der kan være påkrævet for at sikre samarbejdsaktionens sammenhæng og kontinuitet, og i overensstemmelse med artikel 9, stk. 4
 - b) for søgrænser, der omfatter alle territoriale enheder svarende til NUTS 3-niveau eller tilsvarende langs søgrænser mellem medlemsstaterne og de andre lande, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde, og som der højst er 150 km mellem, med forbehold af eventuelle tilpasninger, der kan være påkrævet for at sikre samarbejdsaktionens sammenhæng og kontinuitet
 - c) rundt om et havområde, der omfatter alle territoriale kystenheder svarende til NUTS 2-niveau eller tilsvarende langs et havområde mellem medlemsstater og de andre lande, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde.

2. For at sikre, at de eksisterende samarbejdsordninger fortsætter, og i andre begrundede tilfælde samt med henblik på at bidrage til programmets mål kan de territoriale enheder, der støder op til dem, der er omhandlet i stk. 1, få tilladelse til at deltage i det grænseoverskridende samarbejde. Betingelserne for, hvorledes tilstødende territoriale enheder kan deltage i samarbejdet, fastsættes i de fælles operationelle programmer.
3. I behørigt begrundede tilfælde kan større sociale, økonomiske eller kulturelle centre i medlemsstaterne eller i andre lande, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde, som ikke støder op til de støtteberettigede territoriale enheder, medtages på betingelse af, at deres deltagelse bidrager til de mål, der er fastsat i programmeringsdokumentet. Betingelserne for, hvorledes sådanne centre kan deltage i samarbejdet, fastsættes i de fælles operationelle programmer.
4. For programmer, der udarbejdes i overensstemmelse med stk. 1, litra b), kan Kommissionen efter aftale med deltagerne foreslå, at den geografiske støtteberettigelse udvides til hele den territoriale enhed på NUTS 2-niveau, på hvis område den territoriale enhed på NUTS 3-niveau er beliggende.
5. Det grænseoverskridende samarbejde sigter mod at være sammenhængende med målene for eksisterende og fremtidige makroregionale strategier.

Artikel 9

Programmering og tildeling af midler til det grænseoverskridende samarbejde

1. Der udarbejdes et programmeringsdokument med henblik på fastsættelse af følgende:
 - a) de strategiske mål, der skal forfølges i forbindelse med det grænseoverskridende samarbejde, samt prioriteringerne og de forventede resultater af samarbejdet
 - b) listen over de fælles operationelle programmer, der skal fastsættes
 - c) den vejledende fordeling af midlerne mellem de land- og søgrænseprogrammer, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra a) og b), og de havområdeprogrammer, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra c)
 - d) de vejledende flerårige bevillinger til hvert fælles operationelt program
 - e) de territoriale enheder, der er berettiget til at deltage i hvert fælles operationelle program, og de territoriale enheder og centre, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, 3 og 4
 - f) den vejledende tildeling af eventuelle midler til horisontale kapacitetsopbyggende foranstaltninger, netværkssamarbejde og udveksling af erfaringer mellem programmerne
 - g) bidragene til de tværnationale programmer, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1299/2013¹, som partnerlande og/eller Den Russiske Føderation deltager i.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1299/2013 af 17. december 2013 om særlige bestemmelser for støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til målet om europæisk territorielt samarbejde (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 259).

Programmeringsdokumentet skal dække et tidsrum på syv år og vedtages af Kommissionen efter undersøgelsesproceduren i artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. .../2014*. Det tages op til fornyet overvejelse midtvejs i sin løbetid, eller når det måtte være nødvendigt, og kan revideres efter den nævnte procedure.

2. De fælles operationelle programmer samfinansieres af EFRU. Det samlede beløb, som EFRU bidrager med, fastsættes i henhold til artikel 4, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1299/2013. Denne forordning gælder for anvendelsen af dette bidrag.
3. Førtiltrædelsesinstrumentet (IPA II) som oprettet ved forordning (EU) nr. .../2014** kan anvendes til at samfinansiere de fælles operationelle programmer, som de støtteberettigede, der er anført i bilag I til nævnte forordning, deltager i. Nærværende forordning gælder for anvendelsen af denne samfinansiering.
4. De vejledende tildelinger af midler til de fælles operationelle programmer beregnes på grundlag af objektive kriterier, navnlig befolkningen i de støtteberettigede territoriale enheder som defineret i artikel 8, stk. 1, litra a), b) og c). Ved fastsættelsen af de vejledende tildelinger kan der foretages tilpasninger, der afspejler behovet for at skabe balance mellem bidragene fra EFRU og bidragene i henhold til denne forordning samt andre faktorer, der påvirker samarbejdets intensitet såsom særlige kendetegn i grænseområderne og deres kapacitet til at forvalte og absorbere EU-støtten.

* EUT: Indsæt venligst nummeret på forordningen i dok. PE-CONS 130/13 (2011/0415(COD)).

** EUT: Indsæt venligst nummeret på forordningen i dok. PE-CONS 123/13. (2011/0404 (COD)).

Artikel 10

Fælles operationelle programmer

1. Det grænseoverskridende samarbejde gennemføres via flerårige fælles operationelle programmer, der dækker samarbejdet om en grænse eller en gruppe af grænser, og som omfatter flerårige foranstaltninger, der forfølger et ensartet sæt prioriteter, og som kan gennemføres med EU-støtte. De fælles operationelle programmer tager udgangspunkt i det programmeringsdokument, der er omhandlet i artikel 9, stk.1. De skal indeholde en kortfattet beskrivelse af de forvaltnings- og kontrolsystemer, der omfatter de elementer, der er omhandlet i artikel 11, stk. 2, og i artikel 12, stk. 2.
2. De fælles operationelle programmer for land- og søgrænser skal udarbejdes for hver grænse på det mest hensigtsmæssige territoriale niveau og omfatte støtteberettigede territoriale enheder tilhørende en eller flere medlemsstater og et eller flere andre lande, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde.
3. De fælles operationelle programmer rundt om havområder skal være multilaterale, udarbejdet på det mest hensigtsmæssige territoriale niveau og omfatte støtteberettigede territoriale enheder, der støder op til et fælles havområde tilhørende flere deltagende lande, herunder mindst én medlemsstat og ét andet land, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde. I programmerne kan indgå bilaterale aktiviteter, der støtter samarbejdet mellem én medlemsstat og ét andet land, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde.

4. Senest et år efter godkendelsen af det programmeringsdokument, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, og efter vedtagelsen af gennemførelsesbestemmelserne, der indeholder de specifikke bestemmelser for gennemførelsen af det grænseoverskridende samarbejde, forelægger de deltagende lande i fællesskab Kommissionen forslag til fælles operationelle programmer. Kommissionen vedtager inden for en frist, der fastsættes i gennemførelsesbestemmelserne, hvert fælles operationelt program efter at have undersøgt, om det er i overensstemmelse med denne forordning, med programmeringsdokumentet og med gennemførelsesbestemmelserne. Kommissionen forelægger de fælles operationelle programmer for Europa-Parlamentet og medlemsstaterne til orientering senest en måned efter disse programmets vedtagelse.
5. Områder i andre lande end medlemsstater eller andre lande, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde, og som støder op til støtteberettigede områder som defineret i artikel 8, stk. 1, litra a) og b), eller som støder op til et fælles havområde, for hvilket der er fastsat et fælles operationelt program, kan omfattes af et fælles operationelt program og modtage EU-støtte i henhold til denne forordning på de betingelser, der er fastsat i det programmeringsdokument, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1.
6. Kommissionen og de deltagende lande træffer hensigtsmæssige foranstaltninger for at sikre, at programmerne for grænseoverskridende samarbejde, særlig for et havområde, der fastsættes inden for rammerne af denne forordning, og programmerne for tværnationalt samarbejde, der fastsættes inden for rammerne af forordning (EU) nr. 1299/2013, og som delvis overlapper hinanden geografisk, fuldt ud supplerer og styrker hinanden gensidigt.

7. De fælles operationelle programmer kan revideres på de deltagende landes og Kommissionens initiativ af årsager såsom:
- a) ændringer i samarbejdsprioriteterne eller den socioøkonomiske udvikling
 - b) resultaterne af gennemførelsen af de pågældende foranstaltninger og resultaterne af kontrol- og evalueringsprocessen
 - c) behovet for at tilpasse størrelsen af de disponible midler og omfordele dem.
8. Senest ved udgangen af kalenderåret efter året for vedtagelsen af de fælles operationelle programmer indgår Kommissionen finansieringsaftaler med de andre lande, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde. Finansieringsaftalen skal indeholde de retlige bestemmelser, der er nødvendige for at gennemføre et fælles operationelt program og kan medundertegnes af de andre deltagende lande og af den forvaltningsmyndighed, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2, litra c), eller af det land, hvor forvaltningsmyndigheden har sit sæde.

Der indgås om nødvendigt en aftale, f.eks. i form af et aftalememorandum, mellem de deltagende lande og forvaltningsmyndigheden, hvori de pågældende landes specifikke finansielle ansvar og de nærmere bestemmelser for programgennemførelsen, herunder deres forvaltningsmæssige og administrative opgaver og ansvarsområder, fastsættes.

9. Der udarbejdes et fælles operationelt program, der involverer mere end ét andet land, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde, hvis mindst ét andet land, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde, har undertegnet finansieringsaftalen. Andre lande, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde, og som er omfattet af det fastsatte program, kan tilslutte sig det på et hvilket som helst tidspunkt ved at undertegne finansieringsaftalen.
10. Hvis et deltagende land påtager sig at samfinansiere et fælles operationelt program, skal ordningerne og de nødvendige garantier for revision, tilvejebringelse, anvendelse og kontrol af samfinansieringen præciseres i dette program. Den tilknyttede finansieringsaftale undertegnes af alle deltagende lande og forvaltningsmyndigheden for det fælles operationelle program eller af det land, hvor forvaltningsmyndigheden har sit sæde.
11. De fælles operationelle programmer kan også indeholde bestemmelser om et finansielt bidrag fra eller til finansielle instrumenter, som støtten kan kombineres med under hensyn til reglerne for disse instrumenter, forudsat at det bidrager til at nå disse programmets prioriteter.
12. På grundlag af partnerskabsprincippet udvælger de deltagende lande, hvis det er relevant, deres lokale myndigheder i fællesskab de foranstaltninger, der skal have EU-støtte, og som er i overensstemmelse med prioriteterne og foranstaltningerne i et fælles operationelt program.

13. I særlige og behørigt begrundede tilfælde, hvor:
- a) der ikke kan fremlægges et fælles operationelt program på grund af problemer i forbindelserne mellem de deltagende lande eller mellem Unionen og et andet land, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde
 - b) et fælles operationelt program ikke kan gennemføres på grund af problemer i forbindelserne mellem deltagende lande
 - c) de deltagende lande ikke har forelagt Kommissionen et fælles operationelt program senest den 30. juni 2017, eller
 - d) ingen af de andre lande, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde i programmet, har undertegnet den relevante finansieringsaftale senest ved udgangen af året efter programmets vedtagelse

tager Kommissionen efter at have hørt den eller de pågældende medlemsstater de nødvendige skridt til at sætte den eller de pågældende medlemsstater i stand til at anvende bidraget fra EFRU til det fælles operationelle program i henhold til artikel 4, stk. 7 og 8, i forordning (EU) nr. 1299/2013.

14. Budgetforpligtelser for foranstaltninger eller programmer på området grænseoverskridende samarbejde, som løber over mere end ét regnskabsår, kan opdeles over flere år i årlige trancher.

Artikel 11

Forvaltning af fælles operationelle programmer

1. Fælles operationelle programmer gennemføres i reglen ved delt forvaltning sammen med medlemsstaterne. De deltagende lande kan dog foreslå, at de gennemføres ved indirekte forvaltning foretaget af en enhed, der er anført i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, og i overensstemmelse med de gennemførelsesbestemmelser, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2.
2. Kommissionen sikrer selv på grundlag af de disponible oplysninger, at medlemsstaten i tilfælde af delt forvaltning, eller det andet land, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde, eller den internationale organisation i tilfælde af indirekte forvaltning har oprettet og anvender forvaltnings- og kontrolsystemer, der er i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, med nærværende forordning og med gennemførelsesbestemmelserne hertil som omhandlet i artikel 12, stk. 2, i nærværende forordning.

De pågældende medlemsstater, de pågældende andre lande, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde, og de pågældende internationale organisationer sikrer, at deres forvaltnings- og kontrolsystem fungerer effektivt, og sikrer de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed og overholdelse af princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning. De er ansvarlige for forvaltningen af og kontrollen med programmerne.

Kommissionen kan kræve, at den pågældende medlemsstat, det pågældende andet land, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde, eller den pågældende internationale organisation undersøger klager, der indgives til Kommissionen vedrørende udvælgelsen eller gennemførelsen af de foranstaltninger, der støttes inden for rammerne af dette afsnit, eller den måde, hvorpå forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer.

3. For at muliggøre en passende forberedelse af gennemførelsen af de fælles operationelle programmer er de udgifter, der påløber efter indgivelsen af et fælles operationelt program til Kommissionen støtteberettigede fra den 1. januar 2014.
4. Såfremt der er begrænsninger i støtteberettigelsen, jf. artikel 8, stk. 7, i forordning (EU) nr. .../2014^{*}, er den i stk. 1 i nærværende artikel omhandlede enhed, som kan iværksætte indkaldelser af forslag og bud, berettiget til at acceptere støtteberettigede tilbudsgivere, ansøgere og kandidater fra ikke-støtteberettigede lande eller varer af en ikke-støtteberettiget oprindelse, jf. artikel 8, stk. 2, og artikel 9, stk. 3, i forordning (EU) nr. .../2014^{*}.

Artikel 12

Gennemførelsesregler for det grænseoverskridende samarbejde

1. Gennemførelsesbestemmelserne, der indeholder de specifikke bestemmelser for gennemførelsen af dette afsnit, vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. .../2014^{*}.

^{*} EUT: Indsæt venligst nummeret på forordningen i dok. PE-CONS 130/13 (2011/0415(COD)).

2. Gennemførelsesbestemmelserne omfatter bl.a. detaljerede bestemmelser om:
- a) samfinansieringssatsen og metoden
 - b) indhold, forberedelse, ændring og afslutning af fælles operationelle programmer
 - c) programstrukturenes rolle og funktion, f.eks. det fælles kontroludvalg, forvaltningsmyndigheden og dens fælles tekniske sekretariat, herunder deres stilling, en effektiv fastlæggelse af deres struktur, ansvarlighed og ansvarsområder, en beskrivelse af forvaltnings- og kontrolsystemer og betingelser, som gælder for den tekniske og økonomiske forvaltning af EU-støtten, herunder udgifternes støtteberettigelse
 - d) tilbagebetalingsprocedurer i alle deltagende lande
 - e) kontrol og evaluering
 - f) synlighed og informationsaktiviteter
 - g) delt og indirekte forvaltning, jf. artikel 6, stk. 2, i forordning (EU) nr. .../2014*.

* EUT: Indsæt venligst nummeret på forordningen i dok. PE-CONS 130/13 (2011/0415(COD)).

AFNSIT IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 13

Delegation af beføjelser

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14 med henblik på at ændre bilag II. Efter offentliggørelsen af midtvejsevalueringsrapporten, og på grundlag af henstillingerne i nævnte rapport vedtager Kommissionen navnlig en delegeret retsakt om ændring af bilag II senest den 31. marts 2018.

Artikel 14

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 13, tillægges Kommissionen indtil den 31. december 2020.

3. Den i artikel 13 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 13 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Denne frist forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 15

Udvalg

Kommissionen bistås af udvalget for det europæiske naboskabsinstrument. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 16

Deltagelse af et tredjeland, som ikke er omfattet af artikel 1

1. I behørigt begrundede tilfælde og for at sikre sammenhængen og effektiviteten af EU-støtten eller for at fremme det regionale eller tværregionale samarbejde kan Kommissionen fra sag til sag beslutte at udvide støtteberettigelsen for specifikke foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 2 i forordning (EU) nr. .../2014* til at omfatte lande, territorier og områder, som ellers ikke ville være støtteberettigede.

Uanset artikel 8, stk. 1, i forordning (EU) nr. .../2014* kan fysiske og juridiske personer fra de pågældende lande, territorier og områder deltage i procedurerne for gennemførelsen af sådanne foranstaltninger.

2. Der kan fastsættes bestemmelser om muligheden omhandlet i stk. 1 i de programmeringsdokumenter, der er omhandlet i artikel 7.

Artikel 17

Finansieringsramme

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af denne forordning for perioden 2014-2020 fastsættes til 15 432 634 000 EUR i løbende priser. Op til 5 % af finansieringsrammen tildeles programmerne for grænseoverskridende samarbejde, jf. artikel 6, stk. 1, litra c).

* EUT: Indsæt venligst nummeret på forordningen i dok. PE-CONS 130/13 (2011/0415(COD)).

2. De årlige bevillinger godkendes af Europa-Parlamentet og Rådet inden for rammerne af den flerårige finansielle ramme.
3. I overensstemmelse med artikel 18, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1288/2013¹ afsættes der et vejledende beløb på 1 680 000 000 EUR fra forskellige instrumenter til finansiering af Unionens optræden udadtil, dvs. instrumentet for udviklingssamarbejde oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. .../2014^{2*}, ENI, instrumentet for førtiltrædelsesbistand (IPA II) oprettet ved forordning (EU) nr. .../2014^{**} og partnerskabsinstrumentet oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014^{3***} til aktioner vedrørende læringsmobilitet til eller fra partnerlande som omhandlet i forordning (EU) nr. 1288/2013 og til samarbejde og politisk dialog med myndigheder, institutioner og organisationer fra disse lande. Forordning (EU) nr. 1288/2013 gælder for anvendelsen af disse midler.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1288/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af "Erasmus+": EU-programmet for uddannelse, ungdom og idræt og om ophævelse af afgørelse 1719/2006/EF, 1720/2006/EF og 1298/2008/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 50).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 af ... om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde for perioden 2014-2020 (EUT L).

* EUT: Indsæt venligst nummeret i teksten samt datoen og publikationsreferencen fra EUT i fodnoten til forordningen i dok. PE-CONS 127/13 (2011/0406 (COD)).

** EUT: Indsæt venligst nummeret i teksten på forordningen i dok. PE-CONS 123/13 (2011/0404 (COD)).

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2014 af ... om oprettelse af et partnerskabsinstrument for samarbejde med tredjelande (EUT L).

*** EUT: Indsæt venligst nummeret i teksten samt datoen og publikationsreferencen fra EUT i fodnoten til forordningen i dok. PE-CONS 128/13 (2011/0411 (COD)).

Midlerne stilles til rådighed via kun to flerårige tildelinger, der omfatter henholdsvis de første fire år og de resterende tre år. Bevillingen af disse midler afspejles i den i nærværende forordning omhandlede vejledende flerårige programmering i overensstemmelse med de identificerede behov og prioriteter i de pågældende lande. Hvis forholdene uventet ændrer sig på afgørende vis, eller hvis der sker betydelige politiske ændringer, kan bevillingerne ændres i overensstemmelse med prioriteterne for Unionens optræden udadtil.

Artikel 18

Tjenesten for EU's Optræden Udadtil

Denne forordning anvendes i overensstemmelse med afgørelse 2010/427/EU.

Artikel 19

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i enhver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

BILAG I

De i artikel 1 omhandlede partnerlande er:

Algeriet

Armenien

Aserbajdsjan

Hviderusland

Egypten

Georgien

Israel

Jordan

Libanon

Libyen

Republikken Moldova

Marokko

De besatte palæstinensiske områder

Syrien

Tunesien

Ukraine

BILAG II

Prioriteter for EU-støtte i henhold til denne forordning

For at støtte opfyldelsen af de specifikke mål i artikel 2 og samtidig tage hensyn til de dokumenter, der er udarbejdet i fællesskab, jf. artikel 3, stk. 2, kan EU-midler omfatte prioriteterne i punkt 1, 2 og 3 i dette bilag.

Nogle af prioriteterne kan være relevante for mere end én type programmer. Eventuelle ændringer til denne vejledende liste over prioriteter skal overholde princippet om fælles ejerskab.

Tværgående spørgsmål, herunder et velforankret og bæredygtigt demokrati, menneskerettigheder, ligestilling mellem kønnene og bekæmpelse af korrupsion samt miljø er omfattet af disse prioriteter.

1. EU-støtte på bilateralt plan omfatter alt efter omstændighederne bl.a. følgende prioriteter:
 - menneskerettigheder, god regeringsførelse og retsstatsprincippet, herunder reform af retsvæsenet, den offentlige forvaltning og sikkerhedssektoren
 - institutionelt samarbejde og kapacitetsudvikling, herunder med henblik på gennemførelse af EU-aftaler
 - støtte til aktører i civilsamfundet og til deres rolle i reformprocesser og demokratiske overgangsprocesser

- bæredygtig og inklusiv økonomisk udvikling, herunder på regionalt og lokalt plan samt territorial samhørighed
- udvikling af de sociale sektorer, navnlig med hensyn til unge, med fokus på social retfærdighed og samhørighed samt beskæftigelse
- udvikling af handel og den private sektor, herunder støtte omfattende små og mellemstore virksomheder, beskæftigelse og gennemførelse af vidtgående og brede frihandelsområder
- landbrug og udvikling af landdistrikterne, herunder fødevarer sikkerhed
- bæredygtig forvaltning af naturressourcer
- en energisektor med fokus på energieffektivitet og vedvarende energi
- transport og infrastruktur
- uddannelse og kompetenceudvikling, herunder erhvervsrettet uddannelse
- forvaltning af mobilitet og migration, herunder beskyttelse af migranter
- tillidsskabende foranstaltninger og andre foranstaltninger, der bidrager til at forebygge og løse konflikter, herunder støtte til berørte befolkningsgrupper og genopbygning.

Prioriteterne i dette punkt kan bidrage til mere end ét mål i denne forordning.

2. EU-støtte på flerlandeplan omfatter alt efter omstændighederne bl.a. følgende prioriteter:
- menneskerettigheder, god regeringsførelse og retsstatsprincippet
 - internationalt samarbejde og kapacitetsudvikling
 - regionalt samarbejde, navnlig inden for rammerne af det østlige partnerskab, Middelhavsunionen og partnerskabet for demokrati og fælles velstand
 - videregående uddannelse og kompetenceudvikling, mobilitet for studerende og personale, unge og kultur
 - bæredygtig økonomisk udvikling, udvikling af handel og den private sektor samt støtte til små og mellemstore virksomheder
 - energisektoren, herunder energinet
 - transport og infrastrukturnet
 - bæredygtig forvaltning af naturressourcer, herunder vand, grøn vækst, miljø samt tilpasning til og modvirkning af klimaforandringer
 - støtte til civilsamfundet
 - forvaltning af mobilitet og migration

- tillidsskabende foranstaltninger og andre foranstaltninger, der bidrager til at forebygge og løse konflikter.

Prioriteterne i dette punkt kan bidrage til mere end ét mål i denne forordning.

3. EU-støtte under programmerne for grænseoverskridende samarbejde omfatter alt efter omstændighederne følgende prioriteter:

- økonomisk og social udvikling
- miljø, folkesundhed, sikkerhed og tryghed
- mobilitet for personer, varer og kapital.

Prioriteterne i dette punkt afspejler fælles udfordringer. De udgør rammen for fastlæggelse af specifikke prioriteter med de lande, der deltager i det grænseoverskridende samarbejde. Civilsamfundets organisationer vil blive inddraget i udviklingen af programmerne og vil sammen med lokale og regionale myndigheder udgøre de primære støttemodtagere.

Finansielle bevillinger alt efter programmernes art

Bilaterale programmer: op til 80 %

flerlandeprogrammer: op til 35 %

grænseoverskridende samarbejde: op til 5 %.
